

[Indenrigsministeren]

(amts)kommunerne gennemføre en omlægning af busdriften, som trækker flere passagerer til og lignende, uden dermed at overskride netto-driftsrammerne.

Ved opgørelsen af den enkelte kommunes udgiftsramme er forsyningsvirksomhederne undtaget. Baggrunden herfor er, at de kommunale forsyningsvirksomheder som bekendt skal hvile i sig selv. Noget sådant gælder imidlertid ikke trafikelskaberne, hvorfor disse indgår som de øvrige udgifter. Det er dog netop alene trafikelskabernes underskud, der indgår i rammeopgørelsen.

Den tidligere regering indgik den 19. april 1988 en aftale med amtskommunerne om amtskommunernes økonomi i 1989. Aftalen bygger på enighed om, at både skatterne og udgifterne i 1989 holdes i ro. Amtskommunerne skal inden for denne finansielle ramme finansiere en eventuel deponering vedrørende overskridelse af 1988-rammen. Det ville derfor ikke være rimeligt over for de øvrige amtskommuner, hvis man nu lempede Hovedstadsrådets udgiftsramme for 1988.

Alt i alt er Hovedstadsrådets Trafikelskab altså ikke væsentlig anderledes stillet end de øvrige (amts)kommunale trafikelskaber rundt om i landet. Såfremt nettoudgifterne øges, påvirker det (amts)kommunens udgiftsramme.

Jeg mener derfor ikke, at Hovedstadsrådets Trafikelskab skal undtages i opgørelsen af udgiftsrammerne for 1988.

Spm. nr. S 39

Til trafik- og kommunikationsministeren (9/6 88) af:

Lone Møller (S):

»Vil ministeren tage initiativ til at fritage Hovedstadsrådets Trafikelskab for deponeringsafgifter i lighed med, hvad der er tilfældet for forsyningselskaberne?«

Begrundelse

(Som til spm. nr. S 38)

Svar (24/6 88):

Trafik- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Jeg kan henvise til indenrigsministerens svar på spørgsmål nr. S 38 af samme ordlyd, ligeledes stillet af Lone Møller. Jeg er således enig med indenrigsministeren i, at Hovedstadsrådet ikke kan fritages for en eventuel deponering som følge af en overskridelse af 1988-rammen ved at undtage Hovedstadsrådets Trafikelskab i opgørelsen af udgiftsrammerne for 1988.

Spm. nr. S 48

Til industriministeren (13/6 88) af:

Duetoft (CD):

»Kan ministeren oplyse, om der i forbindelse med en skibsbygningsaftale mellem Vesttyskland og Marokko er indgået ulandsbistand på en sådan måde, at det har virket konkurrenceforvridende f. eks. i forhold til værfter i Nordjylland?«

Begrundelse

Industriministeren oplyste over for Radioavisen den 12. juni, at Danmark ikke kunne konkurrere med Vesttyskland om en ordre på adskillige skibe til Marokko. En af ministerens begrundelser var, at den danske finansiering ikke kunne hamle op med den vesttyske, fordi der i denne indgik en gave i form af ulandsbistand.

Spørgeren ønsker dette punkt uddybet. Er der ved gavens tætte forbindelse med bygning af skibe på et vesttysk værft tale om en form for dumping? I bekræftende fald ønskes det belyst, om ministeren vil rejse sagen over for EF-Kommissionen for at få vurderet, om den vesttyske fremgangsmåde er i overensstemmelse med EF's planer om at fjerne nationale støtteordninger.

Svar (20/6 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Efter det oplyste indgår der vesttyske bistandsmidler i forbindelse med bygningen af 6 frysetrawlere på vesttysk værft til Marokko.

Denne støtte er ikke uforenelig med de internationale skibsftaler inden for OECD og EF. De Europæiske Fællesskabers direktiv af 26. januar 1987 om støtte til skibsbygningsindustrien giver således adgang til støtte til bygning og ombygning af skibe, når denne støtte ydes som bistand til et udviklingsland.